

«Всім розкажу: мій народ — трудівник»

Так заявляє в одному зі своїх віршів молода поетеса з Красносілля Тетяна Чумак. Дівчині лише двадцять років. Нещодавно закінчила середню школу, працює листоношею у Витковій.

Дівчина має гарні плани на майбутнє. Захоплюється поезією. Сама пробує писати вірші про рідне село, друзів, природу, в яких хоче передати своє бачення навколишнього світу.

Бог все бачить...

Перед Богом кожен
Хто багатий і хто
Не підкупиш його
Як не схочеш бути
Бог все чує і все
За провини не

пробачить.
Він добру нас навчає
І до віри закликає.
Схаменіться, добрі
З вами в серці Бог хай
буде.
Із поклоном йдіть до
нього —
Найсвятіша це дорога.

Будуть обнови

Я хочу гукнути на увесь світ,
Щоби почули й гори, й долини.
І дам своїм словом правдивий звіт
Про вірність, любов до України.
Всім розкажу: мій народ — трудівник,
Будуть у нас ще обнови великі.
Вбирайся, країно, в барви весни,
Рости, возвеличуйсь навіки.

Побільше б хороших друзів

Друзів пізнаєш в біді.
І в радості є в них потреба.
Кожен би мати хотів
Побільше таких біля себе.
Як же і де їх знайти?
По чому цю вірність пізнати?
Де ті єднальні мости?
Не знаю. Прошу підказати.

Ромашка

Розцвіли ромашки в мене біля хати,
Пелюстками білими полонили світ.
...Я зірвала квітку, щоби погадати:
Любить чи не любить мене мій сусід.
Біла чарівниця, мов весільна панна.
Вже не раз ця квітка снилася мені.
Що ж ти, любя, скажеш про моє кохання?
Я ж бо так боюся твого слова «ні».